

Terugblik Edison Pop 2019

De meest prestigieuze muziekprijs van Nederland verdient het meest prestigieuze feestje. De Edison Pop-uitreiking *is* dat, en gezien de run op de kaartjes wilde de hele muziekindustrie daarbij zijn. De Amsterdamse Gashouder, waar het evenement voor het derde jaar op rij plaatsvond, was voor deze gelegenheid omgetoverd tot een poptempel, gemodelleerd naar het voorbeeld van de Amsterdamse muziekkerk Paradiso. Dat het 'Godshuis' gevuld was met mensen die zich strikt hadden gehouden aan de dresscode 'black tie and devilish red' was een mooie verwijzing naar het anarchistische, tegendraadse karakter van de branche.

Bij de Edisons staan de *artiesten* centraal, waarbij kwaliteit leidend is in de keuze van de winnaars. Die keuzes waren weer gemaakt door een onafhankelijke en vooraanstaande vakjury, die dit jaar grotendeels vernieuwd was. Naast voorzitter Menno de Boer (538) bestond die uit: Annemieke Schollaardt (NPO Radio 2), Birgitte de Winter (AFAS Live), Daniël Dekker (NPO Radio 2), Diederik van Zessen (NPO 3FM), Robert Haagsma (muziekjournalist) en Wilbert Mutsaers (Spotify Benelux). Drie genomineerden per categorie waren begin december 2018 al via NPO 3FM, RTL Boulevard, FunX, XITE.nl, Slam!, 100%NL, 538, NPO Radio 2 en Sterren.nl aangekondigd. De feestavond vormde dus echt het hoogtepunt van een periode waarin de spanning zorgvuldig was opgebouwd...

Rode sjaal

Haevn, genomineerd in twee categorieën, opende de avond met Citylights, prachtig uitgevoerd met een strijkorkest. Daarna gaf presentator Eric Corton aan dat deze avond draaide om muziek, wat muziek je kan geven en wat muziek in je leven kan betekenen. En omdat iedereen in de zaal zoveel van muziek houdt, leek het de organisatie leuk om aan het begin 'een gezamenlijk ding' te doen. Bij binnenkomst had iedereen een rode sjaal uitgereikt gekregen. Corton riep iedereen op een wens te doen, die als het ware in de sjaal op te slaan en deze vervolgens te geven aan iemand van zijn of haar gezelschap. Zo gingen vele sjaals van hand tot hand, blijkbaar tot verrassing van de spreekstalmeester, gezien zijn enthousiaste uitroep "Jullie *doen* het ook gewoon!". De symboliek hierachter was, dat de aanwezigen zojuist iets hadden gegeven en als het goed is ook teruggekregen, wat ook de grote kracht van muziek is.

Dance

Bij de presentatie van de eerste genomineerden, in de categorie Dance, werd gelijk duidelijk dat het decor een belangrijke rol speelde. Alle genomineerden werden gevisualiseerd in de vorm van gebrandschilderde ramen achter het podium, zoals die ook in Paradiso aanwezig zijn. De eerste Edison van de avond ging naar San Holo voor zijn Album1. In het dankwoord zei hij: "De meeste artiesten die mij inspireren hoor je niet op

de radio en zie je niet op tv of op awardshows, dus houd je ogen en oren open voor alles wat gebeurt buiten de spotlights en de hitlijsten!"

Videoclip

In deze categorie wordt vaak veel tijd en geld gestoken, maar binnen vier minuten is het allemaal weer voorbij. Alleen al daarom is het terecht dat elk jaar bij de makers van videoclips wordt stilgestaan. Regisseur Daniël Adjei kreeg de Edison voor zijn clip bij Zwarte Hollanders van Zwart Licht feat. Ray Fuego. Hij kon er zelf niet bij zijn, maar had een speech doorgemailed. Nadat die en plein public op de telefoon was opgezocht, klonk het als volgt: "Onlangs heb ik afstand genomen van het regisseren en ik ben erg gelukkig dat ik op deze manier afscheid kan nemen van mijn carrière. Ik wil het hele team van Zwart Licht bedanken voor het mogelijk maken van deze video."

Het optreden van Pip Blom werd ingeleid met de constatering dat 'gewoon dingen online zetten weleens flink uit de klauwen kan escaleren'. Corton: "Deze band is nog maar twee jaar bezig en tijdens Eurosonic Noorderslag mocht ik ze al twee Music Moves Europe Talent Awards uitreiken." De bijdrage van Pip Blom sloot muzikaal goed aan bij de volgende categorie.

Alternative

De jury roemde het album Mouniaki ~ By The Bright Of Night van My Baby vanwege de inventiviteit. 'Waren bij de eerdere albums nog de blues, folk, funk en prehistorische oer-geluiden leidend, nu ligt de nadruk ook op elektronica. Alles nog steeds (en gelukkig) overgoten met een dikke saus van mysterieuze voodoo-invloeden'. Ook de optredens van de band werden genoemd. 'Wie ze weleens live heeft gezien, noemt hun optredens een totale 'out of this world experience'. De band weet het publiek voor de duur van de show in een opzweepende, diverse en bijna extatische trance te krijgen'.

Omdat My Baby in Nieuw-Zeeland is voor concerten en opnames, nam manager Steijn Koeijvoets het beeldje namens de band in ontvangst.

Hollands

Vorig jaar won Roxeanne Hazes de Edison in de categorie Nieuwkomer, en ook dit jaar ging een Hazes met een prijs naar huis. André Hazes trok de categorie Hollands naar zich toe en net als bij zijn zus was dit mede te danken aan het eigentijdse geluid van zijn album, dat dan ook Anders heet. Hazes refereerde in zijn dankwoord aan een mail vanuit de organisatie, waarin iedere genomineerde werd opgeroepen een speech voor te bereiden. "Dat heb ik ook echt gedaan, maar ik denk dat ik voor lul ga staan." Het tegendeel is natuurlijk waar, want het getuigt van zelfvertrouwen, professionaliteit en respect voor de prijs om even die moeite te nemen.

De zanger zei, dat als hij genomineerd wordt voor een prijs, hij die ook wil winnen. "Vier jaar geleden stond ik alleen nog maar muziek van mijn vader te zingen. Sindsdien heb ik dingen mogen doen waar ik alleen maar

van kon dromen, dingen die mijn vader heeft gedaan en mij volgens velen nooit zouden lukken. Daarom durf ik te zeggen dat ik misschien nog wel blijer ben dan de andere winnaars op deze avond.”

Nadat Nielson zijn hit IJskoud gespeeld had, kreeg de nieuwe juryvoorzitter Menno de Boer het woord. “Mensen zeggen weleens dat over smaak niet te twisten valt, maar dan zouden ze eens een beraad van de Edison-jury moeten meemaken. De discussies zijn vaak verhit, omdat de jury heel gevarieerd is. Het is de kunst om het om de kwaliteit te laten draaien en geen tactische of strategische beslissingen te nemen. Die kwaliteit was in 2018 ongelofelijk hoog, wat de keuzes moeilijk maakte. Daarom zou er niet alleen een applaus moeten klinken voor de nummers 1, maar ook voor de nummers 2 en 3.”

Pop

Douwe Bob won dit jaar zijn [derde Edison](#). Dat had hij blijkbaar niet verwacht, want slechts enkele uren vóór de uitreiking had hij de tekst ‘Born to lose’ in zijn nek laten tatoeëren. De motivering van de jury: ‘Soms is een frisse duik in het verleden het antwoord op de toekomst. (...) Waar Fool Bar het vertrouwde voornamelijk akoestische decor was, is The Shape I’m In een avontuurlijke, soms elektronische reis door een muzikale Melkweg, waar hoorbaar vooruitgang in zit’.

“Ik heb net zoals de meeste mensen niks voorbereid,” zei de zanger, “maar mijn manager Matthijs van Duijvenbode heeft even een briefje aan me toegespeeld.” Naast de usual suspects bedankte hij ook zijn ex (“Zonder haar zou dit album er niet zijn geweest”) en zijn huidige vriendin (“Voor het lijmen van dit gebroken hart”).

Nieuwkomer

Met haar versie van Glen Faria’s Duurt Te Lang stond Davina Michelle wekenlang bovenaan de hitlijsten, brak diverse records en sleepte al meerdere prijzen binnen. De Edison Nieuwkomer kon haar, ondanks het talent van medegenomineerden Eut en Pip Blom, dus nauwelijks ontgaan. De jury noemt haar ‘een absolute verrijking van de Nederlandse popmuziek’.

Michelle bedankte met name haar productieteam, waarmee ze sinds april 2017 wekelijks een nieuwe cover opneemt en op YouTube plaatst. Dat is de basis geweest voor haar huidige succes.

Na een pauze, die dankbaar als netwerkmoment werd benut, deden Frenna, Jonna Fraser en Bizzey een medley van hun hits. Eric Corton memoreerde aansluitend hoe groot de hiphop in korte tijd in Nederland geworden is. “In 2014 stonden op Eurosonic Noorderslag welgeteld zes hiphop-acts. In 2019 waren dat er 16. Dat hiphop een belangrijke, zo niet de belangrijkste muziekstroming is, blijkt ook uit het aantal gestreamde artiesten op Spotify. Acht uit de tien meest gestreamde artiesten in Nederland zijn Nederlandse rappers.”

Wie verwacht had dat daarna de categorie Hiphop aan bod zou komen, kwam echter nog even bedrogen uit...

Rock

Je zou DeWolff al bijna oudgedienden kunnen noemen. Ze bestaan al tien jaar. Het heeft de jury behaagd om de band in dit jubileumjaar te bekronen voor hun zesde album Thrust. 'De band weet ons na al die tijd nog altijd te verrassen met hun duidelijke signatuur, die allang niet meer vooral verwijst naar het Amerikaanse swampy, bluesy rockgeluid van decennia geleden.'

De band had het eerbetoon niet verwacht. "Als je bezig bent met je vierde, vijfde of zesde album kun je het af en toe niet helpen om te denken: 'wie luistert er eigenlijk naar onze muziek?'. We staan ook nooit in de hitlijsten of zo, natuurlijk. Zo'n prijs bevestigt dat gitaarsolo's, hammondsolo's en drumsolo's nog gewoon een plek hebben in 2019 en dat vind ik fucking mooi."

Song

Nadat Nielson zijn hit IJskoud al eerder op de avond had gespeeld, mocht hij opnieuw het podium op om voor dat nummer de Edison Song in ontvangst te nemen. Zowel voor Eric Corton als de zanger een bijzonder moment, want de twee kennen elkaar als sinds Nielson meedeed aan het tv-programma De Beste Singer-Songwriter van Nederland. Jurylid Corton noemde hem na het horen van Beauty En De Brains destijds 'een hitmachine' en dat is de afgelopen jaren ook wel gebleken, ook al koos Nielson niet per se voor de makkelijkste weg. 'Het vergt nogal wat lef om de gitaar van de doorbraak te verruilen voor elektronica én de automatische piloot uit te schakelen terwijl je prima op koers ligt. Het onbekende achterna. Nielson heeft muzikaal met zijn album Diamant z'n nek uit gestoken en zijn schijftalent nieuwe stijlen en vormen gegund'. Na een welgemeend 'dank je wel' aan het adres van Sony, zijn vaste schrijfteam, zijn manager en zijn vrouw, maakte Nielson het podium vrij voor een optreden van Wende, die Deze Gin over de toehoorders uit sprenkelde. Alsof de alcohol niet al rijkelijk aan het vloeien was...

Nederlandstalig

Direct daarna mocht Niels Littooi echter opnieuw aantreden, want ook in de categorie Nederlandstalig viel hem de Edison ten beurt voor zijn album Diamant. "Als je nog iemand vergeten was te bedanken, heb je nu de mogelijkheid," grapte Corton. Nielson greep deze kans aan om Lodewijk Martens het podium op te vragen en zich tot hem te richten. "Als jij tien jaar geleden niet had gezien waar ik zo hard in geloofde, waar was ik dan nu geweest? Ik wil dat jij deze Edison meeneemt naar huis, deze komt bij jou te staan. I love you very much voor alles wat je voor me gedaan hebt en we gaan elkaar nog veel verder brengen."

Hiphop

Hoewel voorafgaand aan deze editie wat afkeuring klonk over het aantal genomineerde hiphoppers in het licht van de grote hoeveelheid succesvolle acts, is de Edison een prijs die kwaliteit belooft, niet kwantiteit. De bezetting in de categorie Hiphop toonde evenwel de sterkte van het veld, waarin Bizzey, Frenna en Ronnie Flex de vooruitgeschoven posten vormden. Over de winnaar zei de jury: 'Frenna kwam, zag en overwon in 2019. Zonder zijn collega's van SFB sloeg hij zijn vleugels uit en steeg hij al snel naar grote hoogten. Wie luistert naar het album Francis, hoort hoe een populaire jongen zijn kwetsbare kant toont: in zijn eigen taal en zonder aan dansbaarheid in te leveren'.

Frenna bedankte vervolgens zijn team, label Top Notch en iedereen die aan zijn album bijdroeg. "Uit het uitverkopen van zalen als AFAS Live en Ziggo Dome door Bizzey, Ronnie Flex en Lil' Kleine blijkt wel het succes van hiphop," aldus de winnaar. "We hebben allemaal gewonnen."

Album

Van oudsher een van de belangrijkste categorieën is die van Album. Vooral onder artiesten is het album vaak nog altijd de heilige graal. Deze Edison wordt door velen dan ook als een van de belangrijkste gezien. Alleen al genomineerd zijn (zoals Douwe Bob, Haevn en Wende in dit geval), is een bekroning op heel hard werken. Maar de ultieme eer is natuurlijk het beeldje, en dat ging naar Mens van Wende, die de prijs met een rauwe schreeuw in ontvangst nam. Ze bedankte haar producers Yan en Ludowic, die zij 'de helden van dit album' noemde. Ook Flip van Ommeren en Mirthe van Merwijk van Twist Agency kregen een shout-out, "omdat we dit toch in eigen beheer gedaan hebben, ondanks dat we soms de haren uit ons hoofd trokken." Tot slot noemde ze ook haar lief Wouter. "Zonder jou was ik niet het mens geworden dat ik nu ben. Dit album is er door jou."

Oeuvreprijs

De avond werd afgesloten met een verrassingsoptreden van Ilse DeLange. Maar er was ook een verrassing voor *haar*: ze kreeg de Edison Pop Oeuvreprijs uitgereikt. Een blijk van waardering voor 'de eerste 20 jaar van haar carrière', waarover de jury zei: 'Haar debuutalbum uit 1998 brak alle records en vanaf dat moment kon niemand meer om haar heen. De weg die ze daarna zelf heeft uitgestippeld, kent vele bochten en blijft tegelijk altijd herkenbaar voor een groot publiek, steeds op zoek naar nieuwe mogelijkheden binnen haar scope en de perfecte uitvoering daarvan. Het heeft een tot nu toe een groot en samenhangend oeuvre opgeleverd, met klassiek geworden albums, gedenkwaardige momenten, vele hits en samenwerkingen waarbij ze zichzelf steeds uitdaagt door open te staan voor andere stijlen, invloeden, producties, ideeën zonder daarbij ooit geforceerd te werk te gaan.'

De zangeres nam de prijs [zichtbaar aangedaan](#) in ontvangst. "Ik ben heel blij met dit juryrapport, omdat daarin naar voren komt waar ik zo gelukkig mee ben: ik hoef niet per se maar in één hokje te zitten, en ik heb een publiek dat mij daarin volgt en mij laat zijn wie ik op dat moment wil zijn."

Ik had vroeger op mijn Walkman een kant A en een kant B. Op A stond allerlei hiphop en op B stond Dolly Parton, en ik vond het allebei prachtig. Ik had nooit verwacht dat ik dit na 20 jaar zo zou zeggen, in een zaal vol artiesten, songwriters en industriemensen, maar ik doe dit nog steeds zo vol overgave omdat dit nog steeds mijn hobby is. Muziek komt nog steeds op de allereerste plaats. Daarom wil ik tegen alle artiesten en songwriters hier in de zaal zeggen: volg je hart, het maakt niet uit wat andere mensen daarvan vinden, dan heb je niks te verliezen.”

Een mooiere afsluiting had de Edison Stichting zich niet kunnen wensen. Deze editie was dan ook een mooie opmaat naar het jaar 2020, waarin de Edison precies 60 jaar bestaat. Daar zal uiteraard uitgebreid bij worden stilgestaan.

Werner Schlosser